

ریالیزمی جادوویی له رۆمانی «دواهمین ههناری دونیا» ی به ختیار عه لیدا

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۲/۱۶ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۶/۲۱

هیوا وهیسی^۱

ماموستای به شی زمان و ئه ده بیاتی ئینگلیسی زانستگای رازی کرمانش

محهمه دزاهید سه عیدی ته بار^۲

دهرچووی زمان و ئه ده بیاتی فارسی

عه تا ئه لماسی

دهرچووی زمان و ئه ده بیاتی به راوردی

کورتته

تیکه لایوی راستیه کانی ژیان له گه ل دابونه ریته کان، بر واکان و خه یال پهروه ریبه له راده به دهره کانی خه لکانی ناوچه ی کارائیب که ئامیتته به که له بیر و بروای کۆیله ره شه کانی ئه فریقا له گه ل نه ریتی سوور پیسته کانی بهر له کۆلمپ، هۆکاری سه ره لدانی شیوازی نووسینی ریالیزمی جادوویی بوو. به لام سه ره رای پاللدانی ئه م ریبازه به ئه مریکای لاتین و گابریه ل گارسیا مارکیزی کولومبیا یه وه، ناتوانریت ئه م شیوازه نووسینه به تنیا تاییه ت به ئه م ناوچه یه بزاین، چونکوو سووچگه لیک له ره چه له که سه ره تاییه کانی ئه م شیوازه نووسینه، ده بیت له ئه ده بیاتی رۆژه لات، ئه ده بیاتی خۆمالی و ناوچه یی ئیراندا بپشکنین. به م پینه رۆمانی دواهمین ههناری دونیا، یه کۆ له پرۆفیشنالترین رۆمانگه لی کوردییه که به ختیار عه لی هه ولی داوه له چوارچیه ی ریالیزمی جادوویدا پشککه شی بکات. له م رووه وه ئه م نووسینه ده یهه وی چۆنیه تی به کاره ئتانی تیکنیکه کانی شیوازی نووسینی ریالیزمی جادوویی له م رۆمانه دا، بخته بهر ره خنه و لیکۆلینه وه. توژیینه وه له دۆزراوه سه ره تاییه کاندای پشان ده دات که ئه م رۆمانه نووسراوه یه که که زۆربه ی هه ره زۆری تاییه تمه ندیگه لی ریالیزمی جادوویی تیدا یه و نووسه ر به هه موو شاره زاییه وه و به دوور له هه ره چه شه دادوه ری و هه لۆیستگیرییه که وه، راستیه بایه خدار و قووله کانی کۆمه لگای خۆی له دۆخیکی خه یالی و نااشنادا دهربریوه، به چه شنیک که خوێنه ر له لیک جیا کردنه وه ی دونیای راسته قینه و دونیای خه یالیدا تووشی

1- hiwaweisi@gmail.com (نویسنده مسؤول)

2- zahed.saidi54@gmail.com

گومان و دوودلی ده بیټ و له م نیوهنده دا، بهرجه وهند و دیمه ننگه لیکي نویمان
 بؤ ده کاته وه که له ویندا ژیانیکي مرؤبی نایدیال و هیوا به خش و به دوور له
 ده مارگیری و دوگماتیکه گه لی ملهورانه و فاشیستیه وینا کراوه.
وشه گه لی سهره کی: ریالیزی جادوویی، رۆمان، به اختیار عه لی،
 دوا هه مین هه ناری دونیا.

۱- پېشه کی

چه مکی ریالیزی جادوویی (واقع خوازی جادوویی) شیوازیکی نوئی له
 چیرۆک نووسی سهرده میانه یه که تیدا واقع و خه یال تیکه لایه یه ک ده بن. ئەم
 زاره یه که م جار فرانس روه هونه رناس و ره خه گری ئالمانی له سالی ۱۹۲۵ دا بؤ
 رافه کردنی نیگار کیشانی دایهینا که هه ولی ده دا راستیه کان به شیوازیکی نوئی
 ده بربری (میرصادقی و میمنت میرصادقی، ۱۳۸۸: ۳۱۱). شیریه له کتیبی ریزه کانی
 چیرۆک نووسی له ئیراندا له شیکردنه وه ی ئەم شیوه نووسینه دا ده لیت: روودای
 چالاکیه گه لی گه وره یی و جوامیریه له مرؤفه کان یان دیارده گه لی بان سروشتی له
 یه ک بواری به ته وای ریالیستیدا، به چه شنیک که وینه یه کی سه رووتر له توانستی
 راسته قینه ی بوونه وهره کان، مرؤفه کان، بارودؤخی زه مانی و جیگه یی بخاته روو و
 له پشتی ئەم هه لسه که وته به ره واله ت ناواقعیانه، شرؤفه یه کی ژیربیزانه و واتادار له
 بهرجه وه نی نیشانه گه لی بروایی، نه ریتی یان ده روونی شاروه بیټ، ده بیته هؤی بیچم
 گرتنی کۆله که گه وره که ی تیروانینیکی هونه ری که به ریالیزی جادوویی ناوبانگی
 ده کردووه (شیری، ۱۳۸۷: ۸۵). به گشتی وه ها به دی ده کریت که ریالیزی جادویی
 تیکه لایه یکه له دوو هیمانه ی راستیتی و خه یال؛ ئەم دوانه به جۆریک یه کتریان له نامیز
 گرتووه که لیک کردنه ویه یان ئاسان نییه. له م چه شنه چیرۆکانه دا، رووداو و پېشهاتی
 خه یالی به جۆریک له ناوه رۆکی گیرانه وه که دا له گه ل راستیه کان خۆیان ده پۆرتین
 که ده لینی رووداویکی چاوه پروان نه کراو و سه یر رووی نه داوه و چیرۆکه که له ره وتی
 سروشتی خۆیدا ری ده پیتی. ره خه گرانی ئەده بی بؤ ئەم شیوازه، پیوه ره گه لیک
 له بهر چاوه ئەگرن، بؤ نمونه به نامۆ کاری -ده قی بوون -ئاویته کاری و پیوه ندی
 -واتای سهره کی گرینگ و قوول- جیگۆرکی و هاوئیشینی -هاوژینیی هاوسه نگی
 نیوان راسته قینه و جادوو- ته وسای بوون و تارۆز و ئه ویتی- بیده نگی و کپو کپی
 دلخوازه ی نووسه ر (کسیخان، ۱۳۹۰: ۱۰۸-۱۰۹) به لام سهره رای ئەوه ی که ئەم

ریبازهی چیرۆک نووسین دهدهنه پال ئەمریکای لاتین و گابریهه گارسیا مارکیزی کولومبیایهوه، ناتوانین ئەم شیوازه له نووسین به تهنا تایهت به ئەم ناوچهیه بزانی، چونکوو ولاتانی رۆژههلات، به تایهت له ئیران و هیند به هۆی پیشینهیه کی فه رههنگی و ههروهها فره چهشنی نه ته وهیی له پیکهینانی ئەم شارستانییه تانه که سه رچاوه و ئاخیزگی زۆریک له ئەفسانه و ئوستوره گه لیکه که ده زمایه ی بنه مای نووسه ر و شاعیرانه بۆ خولقاندنی به ره مه مه هونه رییه کان. به دلنیا ییه وه ده توانین بلین که ره گ و ریشه ره سه ن و سه ره تاییه کانی شیوازی ریالیزی جادویی ده گه رپه ته وه بو رۆژهه لات و رابردوی زۆر کۆنی. دان پیدانانی به ناوبانگترین نووسه رانی ریالیزی جادویی به م خاله، خۆی به لگه یه کی روون بۆ ئەم بانگه شه کردنه یه، چونکه بورخس له پیشینه ی خویندنه وه کانی خۆیدا که کاریگه ری له سه ر چیرۆک و نووسراوه کانیدا هه بووه، له فه لسه فه ی چینی به تایهت تاتوئیزم، بیردۆزیه کانی بوودایی و ته سه و فی ئیرانی ناو ده هینیت (گیبرت، ۱۳۵۶: ۱۴۶). ههروهها گارسیا مارکیزی له به ره مه مه کانیدا له چیرۆکه کانی هه زار و یه ک شه و ناوی هیناوه (مارکیز، ۱۳۸۴: ۱۳۵).

بهختیار عه لی یه کێ له نووسه ره رۆژهه لاتییه کانه که له سالی ۱۹۶۰دا له سلیمانی له دایک بووه و هه ر له ویدا خویندن سهره تای و ناوه ندی ته واو کردووه، پاشان له زانستگا کانی هه ولیر و سلیمانی له به شی زه ویناسیدا خویندن ته واو کردووه، تا کوو له خۆپیشاندانی خویند کارانی زانستگای سلیمانی له سالی ۱۹۸۳ دژی رژیمی به عسی سه دام، بریندار بوو و سالی ۱۹۸۹ که وته زیندان. به م شیوه یه زانستگای جی هیشت و هه موو کاتی خۆی به خولقاندنی به ره مه مه ئەده بییه کان دانا. له گه ل ده ست پیکردنی شه ری ناو خو له نیوان پارته سیاسییه کانی کوردستانی عیراق له سالی ۱۹۹۴دا، بهختیار عه لی کوردستانی به نیشانه ی ناره زایی ده رپرین به م شه ره و کوشتاره کانی جی ده هیللی و ده چیه سووریه و دوای نۆ مانگ زیان له ده مشق خۆی ده گه یه نیته ئالمانی و تا سالی ۱۹۹۹ له فرانکفورت ده بی. له بهختیار عه لی به ره مه مگه لیککی زۆر بلاو بۆ ته وه، بۆ نمونه: مه رگی تاقانه ی دووم، ئیواره ی په روانه، شاری مۆسیقاره سپیه کان، غه زه لنووس و باغه کانی خه یال، کۆشکی بالنده غه مگینه کان، جمشیدخانی مامم و...

یه کێ له دیارترین به ره مه مه کانی بهختیار عه لی که له چوارچیوه ی ریالیزی جادوویدا نووسیویه تی، رۆمانی دواهمین ههناری دونیا یه. ئەم رۆمانه لیوانلیوه له

شاعیریه تی، و ههروهه رهنگدانهوهی خه یالگه لی ناسک و رهنگاورهنگ و وینه گه لی دانسقه یه که خوینته بانگه پششت ده کات بۆ سه فه ریکی قوولی دهروونی-خه یالی. ئەو له م ریگایه دا ئیمه به رهو دۆزینه وه گه لیککی نوئی ده ئاوپژئی، دۆزینه وه گه لیک که ململانی و ره خه ی بیرۆکه گه لی نوئی له هه مبه رماندا ده کاته وه که له ویدا ژیانیککی مرۆیی ئایدیال و هیوا به خش و به دوور له ده مارگیری و دوگماتیکگه لی مله پورانه و فاشیزمانه وینا کراوه. ئەو له م رۆمانه دا سه ره رای ئەوه ی که بپوا دوگمه کان ده خاته بهر شه پۆلی ره خه، خوینته ریش رینموونی ده کات به ره و ئاسۆیه کی نوئی و جوامیرانه له چه مکه نه مر و بیکۆتاکانی مرۆفایه تی. بۆیه ئەم توپژینه وه یه ئەیه ویت تیکنیکه کانی شیوازی ریالیزی جادوویی له رۆمانی به ختیار عه لی دا بخته بهر ره خه و لیکۆلینه وه. هه ر بۆیه پرسیاره بنه رته یسه کانی ئەم گوتاره بریتین له: گرینگترین پیه وه کانی ریوازی ریالیزی جادوویی له دواهه مین هه ناری دونیادا چیه؟ شیوازی به کارگرتنی پیه وه کانی ریالیزی جادوویی له م رۆمانه دا چونه؟ بهر له خسته ره ووی بابه ته که پیه یسته بگوتریت که نووسه ران توپژینه وه یه کیان ده ست نه که وت که لیکۆلینه وه ی له سه ر ریالیزی جادوویی له چیرۆکی کوردیدا کردیت. به لام له ئەده بی فارسیدا چه ند توپژینه وه له سه ر ریالیزی جادوویی ئەنجام دراوه، وه کوو: «هه لسه نگاندنی ریالیزی جادوویی و شیکردنه وه ی رۆمانی ئەهل غه رق» له مریم رامین نیا و ناسر نیکوبه خت (۱۳۸۴)، «جیاوازی نیوان ریالیزی جادوویی و ریالیزی سه رسامکه ر و گوشه نیگا له نیواناندا له گه ل لیکۆلینه وه ی به ره مه کانی گابریه ل گارسیا مارکینز و ئالخۆ کارینتر» له مریم حق پووستا (۱۳۸۵)، «ریالیزی جادوویی، راستیه کی خه یال بزوین» له مه نسوره شووشته ری (۱۳۹۱).

۲- تپروانینیک به ناوه رۆکی رۆمانی دواهه مین هه ناری دونیا

حیکایه ت له ده سپیکدا، باسی ژیانی «موزه فه ری سو بچه دم» و «سه ریاسی سو بچه دم» ده کا که گیرۆده ی ژیانی ئوستوره بی خۆیانن. گیرۆه ی دواهه مین هه ناری دونیا - که خۆی یه کیکه له که سایه تی و کاره کته رگه لی سه ره کیی چیرۆکه که - شۆرشگپریکی کورده به ناوی موزه فه ری سو بچه دم که بیست و یه ک سال (به راده ی حکومه تی دیکتاتۆری عیراق، سه دام حوسین) له باشته رین ساله کانی ژیانی خۆی له زیندانیک

له بیابانی رملی عێراق، به دوور له شارستانیته تیه پراندوووه. موزه فەر که خۆی قاره مانیکی سه ره هه لدانی نه ته وه ی کورده، پێ ده نیتته نیو دونیای ئه مپرو، شویتیک که دوای سالانیک حکوومه تی دیکتاتوری، که یشتووته شه ره ناوخۆیه کان و چله پۆ به ی شه ره که ش بگاردیاگه، له سه ر لیواری که شتییه ک که له سه ر ده ر یادا سه ر گه ر دانه (سه مبولیک له سه ر گه ر دانی و سه ر لیشیوای دوای نازادبوونی گێره وه) حیکایه تی ژیا نی خۆی بۆ خۆته ر ده گێرته وه. موزه فەر به ر له دیل بوونی، منداله که ی که کورپکی چه ند مانگانه به نیوی سه ریاسی سو بچه دم، ده سپیترته ده ستی هاوسه نگه ره که ی، یه عقووبی سه نه به ر تا کوو له نه بوونیدا گه و ره ی بکات؛ هه ر بۆیه دوای نازادبوونی ده چیت به دوای یه عقووبی سه نه به ردا. یه عقووبی سه نه به ر گێرۆده ی کیشه و مملاتی نی حیزی بوو گه و جینگه و پۆستیکی به رزی له نیو حیزبدا ده سه به ر کردوو، رابردوو و هیواکانی له وجودی موزه فه ری سو بچه دم دا ده بی نی و ده یه و ئ ئه و له ناشیرینه کانی جیهان و ده و رو به ریدا بیاری تری ت تا کوو با وه بکات که سوو چیک له خه ونه کانی له نه بوون قوتار بکات و به مه ی دل خۆش بکات که هیشتا که سیک له خه ونه کانی دا هیه ته تووشی ناپاکیه کانی ژیا ن نه بوو گه. به لام موزه فه ر شویتدۆزی منداله که ی خۆی ده بی ت و پاراستنی به واتای ژیا نی خۆی ده بی نی. هه ر بۆیه به پینچه وانیه ئامۆژگاری دۆستی خۆی، یه عقووبی سه نه به ر، گه رانه کانی ده ست پینده کات، گه رانگه لیک که هه ر چی درێژه دارتر ده بی ت، تیا چوونی ژیا ن پتر ئاشکرا ده بی ت و بۆی ده رده که ویت که موزه فه ری سو بچه دم بۆ که سیک بیست و یه ک سال زیندانی به سه ر بردوو که خۆی رۆلگێری سه ره کیی تیا چوونه که یه تی: واته، یه عقووبی سه نه به ر.

کراوه بوونی بیچم و فۆرمی رۆمان، له گه ل په یجۆری و گه رانه کانی موزه فه ری سو بچه مه، لووتکه ی حیکایه ت له ویدا یه که کاتی گه رانی موزه فه ری سو بچه دم به دوای سه ریاس دا، له گه ل سێ سه ریاس به ره وروو ده بی ت و ریگایه ک نییه بۆ ئه وه ی تا بزانی ت کام سه ریاس کوره که یه تی. سێ سه ریاس ژیا نگه لی جیا وازیان هه بووه که به سه رهاتی هه ر کامیان شیای خۆپندنه وه یه. دنکه هه ناریکی بلووری، هه ر سێ سه ریاس پیکه وه گری ده دات، به لام ئه م هه ناره بلووریه که خالی هاوبه شی هه ر سێ سه ریاسه، رابردوویان پیشان نادات. سه ره رای ئه مه هه ر سیکیان تووشی دۆخیک هاتوون و بوونیکیان له ده ست داوه که خۆیان دروستیان نه کردوو و له پیکه ئینانیدا گچکه ترین به شیان نه بووه. به واتایه کی تر، فه بوون و لیکه وته یی

سەریاسە کان، ھیمای فرەبوون و لیکەوتەیی ئازار و مەینتە نۆیکانە و موزەفەری سوبجدەم لەگەڵ تێپەڕینی کات و بە کۆتایی گەیانندی گەڕانەکانی بۆ دۆزینەوهی سەریاسی راستەقینە، بۆی دەردە کەوێت کە ھەستی سەریاسە کان، دووبارەبوونەوهی وجوودی مەینتەباری خۆیە، سەریاس گەلیک کە ھەموو کۆپیەکانی یە ک کەس و یە ک راستیی تالین.

گەڕانەکانی موزەفەر ھاوپنۆند دەبێ لەگەڵ چیرۆکی «موحەمەدی دل شووشەیی» کە خۆشەوێستییە کە لەگەڵ «خوشکە سپیە کان» تیکچوو و دلە شکاوە کە، مردنی کردوو بە میوانی. موزەفەر دەچیت تا کوو دە گاتە خوشکە سپیە کان، دوو خوشک کە ھەمیشە جلی سپی لەبەر دە کەن و سۆزیان داوہ کە ھیچ کاتیک نەبن بە بووک و بێ یە ک گۆرائییە ک نەلین و دەنگیان وە کوو سینجری خوداوەندە کانە. موزەفەر لە گەڕاندایە تا چیرۆکی کورە کە ی خۆی، سەریاسی سوبجدەم، بیسییت. کە لە تەمەنی یە ک سالیدا، ھاوکات لەگەڵ زیندانی کردنی ئەودا، ھەتیوو کەوتوو. ئەو سرنج دەدات کە سەریاسی یە کەم، ئەم بەستەزمانیکی بێ دەرە تانە، لە بێ کەسی و ھەژاریدا تەنیا بە ئاریکاری تایبەتمەندیەکانی کەسایەتیە کە ی خۆی، خۆشەوێستییە کی لە نیوان چەرچی و ھەمالەکانی بازاردا بە دەست ھیناوە. لەم بەشەدا نووسەر بە جوانی توانیویەتی وینە یە کی زیندوو و بە ھەست بۆ ژیان و مافی بوون دەربیریت و بە خوینەر پیشان بدات گەر چی لە دۆخیکی گراندا دەژی، بەلام پروایان بە بەھا و گرینگی ژیانە و بۆ بە دەست ھینانی تیدە کۆشن. ریکخراوەی کریکاریی کۆلبەرەکانی بازار بە ئاریکاری و ھەول و تەقالای سێ کەس و لە سەرەوهی ھەمووانەوہ سەریاسی یە کەم چی بوو. بەلام دنیای چواردەور و دۆخی ھەنووکەیی و پاسەوانەکانیان، ئەم بزاف و ھاوڕاییە قەبوول ناکات و وە کوو ھەمیشە خەنجەر لە سەر رەگی ژیاننی ئەو کەسە ئەنیت کە وا رەگی ژیاننی تەنگ کردگە و سەریاسی یە کەم دە کوژن. تیاچوونی گەنجییەتی لەگەڵ خەون و خە یالیککی زۆر و دلێکی لیوانلیو لە خۆشەوێستی. ساتیک موزەفەر بە ھەنێسک لیدان دەچیتە سەر گۆرە کە ی، بۆی دەردە کەوێت کە سەریاسی سوبجدەمیکی تر بوونی ھەبە، ھەر بۆیە شویندۆزی دە کەوێت.

چیرۆکی «سەریاسی سوبجدەم» ی دووہم درێژە ی پێ دەدریت و ھاوکات لەگەڵ ئاشناوونی بە سەریاسی یە کەم، «موحەمەدی دل شووشەیی» و «نەدیم شاھزادە»

بەرەوپنەشەو دەچیت. لە ساڵە کانی رەشە کوژى کورده كاندا و ئاوارەبوونی ئەم نەتەوێه و بە دەنگى ھەمیشە ئاشتیخوای کامکارە کان درێژەى پى دەدرى تا ئەو کاتەى کە موزەفەر پى دەزانیت سەریاسى دووم لە زیندانی ئاسایش، لە تارىکستانىکى پەتیدا ئەسیرە و بە ئەوارىکى کاسیت دەتوانن دەنگى یە کدى بژنەفن، ئەوارگەلیک کە بە ھیتان و بردیان، ئینسانەکان لە گیانى خۆیان دەگوزەرین. سەریاسى دووھەم ئەمیرىکى شەرە لە سەرەتادا لە گرووپە چە کدارىیە جیاوازە كاندا شەر دەکات تا بەشکوو قوتىک بەدەست بێنیت و لە برسا نەمرى، بەلام ھىدى ھىدى خەسلەتە کانی شەر دەبیتە تايەتمەندىیە کانی و دۆخى کۆمەلایەتى بەرەو شوپىک دەبیات کە کوشتن دەبیتە فەلسەفەى ژيانى. سەریاسى دووم بە پینچەوانەى سەریاسى یە کەم، لە دەروونەو ھەندەل و رزىو دەبیت، ئەوى دى دەکوژیت تا چرىکەى ژيان لە ناخىو ھەبىسیت و ژيان لە ھەناویەو چرۆ نەکات. بەلام ئەم وینای گەندەلى دەروونە لە ئاکامدا لە چوارچىوہى زیندانىکدا کە لە لایەن ئەو کەسانەى کە شەرپان فیر کرد، یەخسیر دەکرىت. موزەفەر لە ھاوړپى شازادە ئەبىسیت کە سەریاسىکى سىيەم بوونی ھەبە، ھەر بۆیە شویندۆزى ھاوړپى شاھزادە، کوپرى عەلاجەوى و ناباو دەکەوت کە ھەموو نەینىیەکان دەزانیت. بەلام ھاوړپى رۆشستوو ھەبۆ گەشتى دەوورى دونیا. موزەفەر بى ئۆقرە دەچیتە لای سەبىدجەلال شەمس، ئەو پیرەمەردەى کە لە سەر سنوور لە کىوئىکى خەوناویدا لە ناو باخە ترىکەى خۆى لە گەل خۆشەوېستە کەى و قاپە کانی شەراو، دوور لە ھەموو شتىکى دونیا دەژى. شەمس چىرۆکى رابردوو دەگىریتەو ھەبۆ کە سەریاسەکان سى کور بوون و چىرۆکى سىيەمىن کور دىنیتە گۆرپى، کە بۆمىکى کىمىاوى رومەت و جەستەیان سووتاندوو. سەریاسى سىيەم دەدۆزیتەو ھەبۆ جىاوازیە کە سەریاسى سىيەم، تامەزرۆى زۆرى بۆ ژيان ھەبە، ئەوى کە لە جەستەى ماوہتەو، ھەول دەدات لە گەلیدا بژیت. یە کەرۆف، یە کە مندالى بەچىلک بوو کە لە ئاگرى بۆمبارانى کىمىاوى، زۆرتر لە مردوویە کى بزیو دەچیت، مندالىکى تری قوربانى جەنگ، بوونىکى رووخاوى تر. وەسفى نووسەر لەم بەشەى رۆمانە کەیدا وینای مندالىکى بەچىلک بوو بە شىوہە کە ھەژنەر لە ھەمبەر خوينەردا دادەنریت و بەم کارە نووسەر ئەبەھوئى وىژدانى مەرۆفەکان راتە کىنیت و لە خەوى بىخەبەرى و نااگایى ھەلیان بستییت.

ههروا كه گوترا رۆمانی دواهمین ههناری دونیا جگه له كاره كتهری سه ره كی، موزه فەر سو بخدم، و سئ سه ریاس، چهنډ كاره كتهری ناسه ره كیی دلرفینی تری هه یه. جواترینیان محمه د دل شووشه یه كه لایه نی خه و ناوی بوونی كه سایه تیه كه ی و ژیانی، گه و ره تر و زۆر تره. ئه وی گه ره كیه تی دونیا و مرۆفه كان روون و بلوورین بیت، به لام له دونیای پر له چه له مه ی رۆمان، بوونی مالئکی شووشه یی و كه سایه تیه کی بلوورین به هیچ كوئ ناگات و محمه دی دل شووشه له خۆشه ویستی خۆی نامراد ده بیت و دلی له نیو ماله شووشه ییه كه یداد ده شكیت و ده مریت. محمه دی دل شووشه، یه عقوبی سنه و بهر، هاوړپی و ... ده ستیان داوه ته دهستی یه ك تا خوئنه ر گپړانه وه یه كی ده گمه نی به ره وړوو ببیته وه، گپړانه وه یه ك له شه ر، شه رپك كه ژیانی مرۆفه كانی نیو رۆمانی گه مارۆ داوه. جه نگیك كه ته نیا بوونی مرۆفه كانی تینكداوه و پیوه ندییه ئاسایه كانی مرۆفی خستۆ ته ژیر پر سیاره وه. ده لئی ته نیا له ناشتی و نارامیدا پیوه ندی نیوان بنه ماله و اتا ده گریت. به لام له شه ر، گپړاوه كان، كوژراوه كان، سه ربازه كان و هه موویان به شینك له یه ك په یكه ری هاوبه ش و زامدارن. هه ر كامه یان به شیوازیك له ره نج و مهینه تباریدان و له ژیر سیبه ری مه رگدان.

له كه سایه تیه ناسه ره كییه كانی تری رۆمانه كه، خۆشكه سپیه كان یان «لاولی» و «شادرین»، كچگه لئکی گۆشه نشین و ده ننگخۆش كه بریاریان داوه بۆ به دوور بوون له ناپاکیه كانی دونیایه ك كه كوشتاری مرۆفه كان بوو گه به هه والئکی ئاسایی، دونیایه ك كه مافی ئینسانه كان له ژیر مه كینه و سیسته می قورسی كه مینه یه كی به رژه وه ندخوازا دا داپلۆسیاوه، دونیایه ك كه رۆژانه هه زاران كه س به هۆی نه بوونی نان و ئاوی خواردنه وه تیا ده چن، له گه ل هیچ پیاوړكدا پیوه ندییان نه بیت و به پۆشینی جلی سپی كه سه مبولئك له هه ولدان بۆ دووربوون له ناپاکیه كانی دونیای رۆمانه، تیده كۆشن كچینی و پاکیزه بوونی خۆیان بیاریزن، به لام له گه ل مردنی محمه دی دل-شووشه یی و سه ریاسی یه كه م، له ئاكامدا جلی ره ش ده پۆشن و ئه و خه ونه ی كه هه میشه گۆرانی بلین، ده گۆردری به بیده نگی و مات بوونیان، بی ئه وه ی بژین ته مه ن تیبه رئه كه ن، واته، ژینی ویرانبوو و به خه سارچوو. ته نیا ژنانی نیو چیرۆكه كه ئه م دوو خوشكه ن كه خۆشه ویستی سه ید جه لالی سنه و بهر و یه عقووبی سنه و بهرن و له شفرۆشی ده كه ن. له م رۆمانه دا له ژنان و جیهانی ژنان شتیکی ئه و تو

ناكەويتە بەردەستى خويىنەر. دەلىيى ژنان له گىرانه وەى به ختيار عەلى دا دوو بەشن: ژنانى ئاسمانى (خوشكە سىپپە كان) و ژنانى بەستوك (ئەويندارە كان). ئەويندارە كان له رۇمانە كەدا رۇلى رازاندنەو و جوانكارىيان ھەيە؛ بەلام ژيانى خوشكە سىپپە كان به تيروتهسەلى باس دە كریت.

«ئىكرامى كىو» يە كىكى تر له كەسايە تىپە ناسەرە كىپە كانى رۇمانە، به پىچەوانەى ئەوانى ترەو بەرەلاكر او دەبىندرىت و رۇلى له رۇمانە كەدا زۆر بەرچاو نىپە و واديارە له دەگمەن خالە لاوازە كانى چىرۆكە كەيە.

«ئەستىرەى رەش» كورپىكى مندال بە جلىكى نىمچە پرووت و سەر تاپى سووت او و تۇقىنەر كە نە برۆى بوو نە موژە، دەلىيى تارمايپە كە كە له خەوينكى درىژ راجە نىپىت. سەمبولى مندالە بەخەسارچووە كانى جەنگ و چە كە كۆ كۆزىپە كانە. ژيانى كارەكتەرە كانى دواھەمىن ھەنارى دونيا رەنگدانەو وى شكستە كۆمەلايەتى و تاكە كەسىپە كانە كە ھەوليان بۆ گەيشتن بە خەونە كانيان شكست دەھىنىت. تەقالاى موزەفەرى سو بجدەم بۆ دۆزىنەو وى سەرياس، تەقالاى يە عقووبى سەنەوبەر بۆ پاراستنى موزەفەرى سو بجدەم لە ھەمبەر دىتنى ناپاكيپە كانى جىهان، تەقالاى سەرياسى يە كەم بۆ پاراستنى پىئوئەندى و رىكخستنى نىوان باربەرە كان، تەقالاى سەرياسى دوووم بۆ ئەو وى نەبىتە مۆرەى جەنگ، تەقالاى محەمەدى دل شووشە بۆ گەيشتن بە خۆشەوئىستە كەى، تەقالاى خۆشكە سىپپە كان بۆ ئالوودەنەبوون بە ناپاكيپە كانى دنيا و... بەلام بەختيار عەلى بۆ ئەم كەسانە رىنگاى دەرچوون و ھىواى ھىشتووەتەو، لەم رۇمانەدا دارە ھەنارىك بوونى ھەيە. دواھەمىن ھەنارى دونيا، دارىك كە باوكى نەدىم شازادە لە سەر كىونىك كە سنوورى دونيا و بەھەشتە، چاندوووبەتى تا ميوە كانى كورپە كورپە كەى خۆش بكاتەو، بەلام بە كرېنگىراوانى رۇبىمى دىكتاتورى دەيكوژن تالە ئەنگۆزى كورپە كەى پارە وەربگرن. ھەنارە كان كورپە كە خۆش ناكەنەو بەلام ئارامى دە گەرىنپتەو بۆ ژيانى و بۆ شتىك بىناى دە كەنەو كە چاوساغە كانىش نايىنن. ئەگەر لە ژىرىدا بخەوى، دەتوانى بگەيتە خەونە كانىت. ئەمە دواھەمىن ھەنارى دونيايە و بە واتايە كى تر دواھەمىن پەنا و دالدى دونيايە كە نووسەر بۆ ھىوابەخشىن بە كەسايە تىپە كانى چىرۆكە كەى خولقاندوووبەتى تا جىھانى رۇمان بە گشتى رەش و بەتال لە ئۆمىد نەبىت. دواھەمىن ھەنار لە رۇمانى دواھەمىن ھەنارى دونياى بەختيار عەلى دا، گەرپانەو بە دەنگى

دروونی خوئی بۆرزگار بوون له پیسیه کانی جیهانه، راجله کان و دهنگی ههموو مرۆفیکه که سه ره‌رای ههموو شکست و ناکامیه کان دیسان راده‌بن، چونکوو پروایان وایه مرۆفه کان ده‌بی له جیهانیکی جوان و له پئوه‌ندیه کی ئینسانیدا بژین. خالیکی گرینگی تر له باره‌ی ئەم رۆمانه‌وه ئه‌وه‌یه که سه‌مبوله کان لیره‌دا ده‌وریکی کارا و زه‌قیان هه‌یه به‌جۆریک که ئەم هیمایانه وه کوو ئاو له کتیدا خوڤ و بیگیره. برینی تاکه که‌سیک وه کوو برینی نه‌ته‌وه‌یه که. سه‌ریاسی داستانه که، هیمای ره‌نجیکه که سه‌پیندراوه‌ته سه‌ر ئەم نه‌ته‌وه‌یه و به‌چزیلکه بوون و لیکچوونی وه کوو مردوویه کی گه‌رۆک شه‌ر ده‌باته ژیر پرسیاره‌وه. به‌واتایه کی تر، سه‌ریاسه کان کۆپی کراوه‌ی به‌رده‌وامی ده‌ردن، تۆمه سه‌رگه‌ردانه کانی پاشماوه‌ی شه‌رن که له جه‌سته‌یه که‌وه بۆ جه‌سته‌یه کی تر گه‌را دانه‌خه‌ن. دیلی، گه‌ران و ناواره‌یه کانی موزه‌فهری سو‌بحدم به‌دوای سه‌ریاسه‌کانه‌وه ده‌بیته سه‌مبولیک بۆ میژووی نه‌ته‌وه‌یه ک و تیپه‌رینی که‌سایه‌تییه کان له نیوان رووداوه‌کاندا، سه‌مبول و نیشانه‌ی تیپه‌رین له رووداوه میژوویه‌کاندا ئه‌نۆینی و له په‌راویزی ئەم ههموو کاره‌سات و ره‌نجه‌دا، مؤسیقای کامکاره کان سه‌مبولیک له ناشتی، دۆستی و هیمنی خوئی ده‌رده‌خات که نووسه‌ر به‌جوانترین شیوه له ناوه‌رۆکی رۆمانه‌که‌دا، هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌په‌ری کوشت و کوشتاره کانی شه‌ره‌ی ناوخۆیدا جینگیری کردووه.

۳- فاکته‌کانی ریالیزی جادوویی له رۆمانی دواه‌مین هه‌ناری دونیادا

ئهو فۆرمه‌ی که به‌ختیار عه‌لی بۆ رۆمانه‌که‌ی هه‌لییژاردووه، له شیوه‌ی ریالیزی جادوویییه و تاییه‌تمه‌ندی ئەم شیوازه له به‌شگه‌لیکی رۆمانه‌که‌دا به‌راشکاو‌ی دیاره، به‌جۆریک که خوینهر به‌جوانی به‌شیک له هاوشیوه‌بوونی رۆمانه‌که له‌گه‌ل سه‌د سال ته‌نیایی مارکیز، به‌ره‌مه‌ینه‌ری ئەم شیوازه ئه‌ده‌یه، به‌جوانی ده‌بیندریت، به‌م جیاوازییه‌وه که رۆمانی دواه‌مین هه‌ناری دونیا له چه‌شنی رۆژه‌لاتیه. بوونی کۆشکیکی دارووخاو له ناو جه‌رگه‌ی دارستانیک که له ده‌ره‌وه‌یدا نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌ی تاعوون هه‌یه، مرۆف ده‌خاته بیری گوندی «ماکاندۆی» مارکیز، که له ده‌ره‌وه‌ی ئەم که‌په‌ریشه نه‌خۆشینیکی ته‌فروتوونا‌که‌ری تاعوون (شه‌ره ناوخۆیه‌کان) له نیوان خه‌لکدا بلاو بووه‌ته‌وه. به‌ختیار عه‌لی وه کوو مارکیز له شه‌ریکی ناوخۆیدا، له جه‌نگاوه‌ریکی ساخته‌یی (سه‌ره‌ه‌نگی ساخته‌یی مارکیز) و له ژبانیکی ناخۆش

و دامرکاو و له شته باوه کان و نه ریته سه یر و نامۆکانی خه لک باس ده کات، هه ر دوو کیان به ولاتیگ ئاماژه ده که ن که به شیوه یه ک ده توانن نوینه ری هه موو ولاتان و کۆمه لگا دواکه وتوو و هه ژاره کان بن:

له ئه و کۆشکه دارووخواوه دا، له قوولایی دارستانیکی نادیاردا، ئه و پپی گووتم له ده ره وه ده ردیکی کوشنده وه ک تاعوون بلاو بۆته وه که درۆی ده کرد هه موو بالنده کان ده فرین. له مندالییه وه ئاوه ها بوو. هه ر کات درۆی بکرادیه، به لایه کی سروشتی روی ده دا، یان باران ده باری یان دره خته کان ده که وتن!... من له کۆشکیکی گه وره و دارووخواودا دیل بووم. کتییی زۆری بۆ هینام و گووتی بیانخوینه وه، من پیم گووت: ده مه وی برۆم؛ گووتی له ده ره وه تاعوون هاتوو، سه رتا پای دونیا نه خۆشه، موزه فه ری سو بحده م، له م کۆشکه جواندها بمینه وه و بژی. من ئەم کۆشکه م بۆ قوتار بوون له ده ره وه سازیه. لیره ئارام به و ئۆقره بگره... من ئەم کۆشکه م بۆ خۆم و فریشته کانم دروست کردوو، بۆ خۆم و شه یتانه کانم... (عه لی، ۱۳۹۱: ۹).

ئه وه ی که له ماکاندۆی سه د سال ته نیایی و دواهه مین هه ناری دونیای به ختیار عه لی دا روو ده دا، راستی رووداوه کانی میژووی ولاتی کولومبیا له سالی ۱۹۲۸م. له «سانتاماریا» و کوردستانی عیراقه. هه م مارکیز و هه م به ختیار عه لی له م دوو رۆمانه دا برۆیان وایه که توندوتیژی سیاسی له کولومبیا و له عیراق و یان له هه ر شویتیکی تر له م دونیا به دا وه کوو تاعوونیکی میتافیزیکیه. له م رووه وه هه ر دوو نووسه ر به شیوه یه ک ماکاندۆ و باشووری کوردستانیان دارشتوو که ئەم ولاتانه له گه ل رووداوه تایه تییه کانی بتوانیت خۆی له گه ل هه موو ولاتانی دونیادا بپۆرینیت. نووسه ران له م به شه ی لیکۆلینه وه که دا هه ولیان داوه رۆمانی دواهه مین هه ناری دونیا له روانگه ی پراکتیک و به کاره یانه وه یان ناکارابوونی تایه تمه ندیه کانی ریالیزی جادوویی - که له پیشدا باسی لیه کرا - تاوتوی بکه ن.

۳-۱- نامۆکاری

خوینه ری چیرۆک له گه ل رووداوه گه لی سه یر و ناباودا به ره و روو ده بی و له ویدا که رووداوه کان تازه یی هه یه، بایه خی پی ده دات و هه ولی ئه وه یه که تیی بگات. له رۆمانی دواهه مین هه ناری دونیادا له گه ل که سایه تیگه لیک ئاشنا ده بین که ئیجگار

ناسروشتین و تا ئاستیکی زۆر له گه‌ل ژيانی مرۆفه‌کاندا دژایه‌تییان هه‌یه. به‌ختیار عه‌لی، زۆرجار له‌م شیوه‌یه یارمه‌تی وه‌رگرتوووه تا‌کوو به‌ نه‌نقه‌ست، سه‌رسورمان و حه‌په‌ساو بوونی خوینهر راجله‌کینیت. بوونی که‌سایه‌تیه‌ک به‌ نیوی محمه‌دی دله‌شووشه که‌ دلی له‌ شووشه‌یه و له‌ خانوویه‌کی شووشه‌ییدا ده‌ژی و هه‌روه‌ها مه‌رگی وه‌ کوو یه‌ کیکه‌ له‌ نموونه‌کانی نامۆکاری که‌ بیگومان روودانی له‌ ژيانی ئاسایی دا نامومکینه: «له‌ هه‌موو شتیک گرنگتر من دله‌م له‌ شووشه‌یه، له‌ شووشه‌یه‌کی زۆر ناسک، بچوو کترین دلشکان ده‌مکوژیت ... من که‌سیکم له‌ شووشه، که‌ شکام ورد ده‌بم، که‌ وردیش بووم پارچه‌ به‌ جی ده‌هیلیم، ده‌بم به‌ مردوویه‌کی به‌د، من که‌ مردم به‌ جۆریک په‌راش په‌راش ده‌بم که‌س ناتوانیت تیبگات که‌ پارچه‌ ورد و ته‌نک و خۆلئاسا‌کانی منه‌ ژيانی تیکداوه ... له‌ به‌ر ئه‌وه‌ دله‌م مه‌شکین» (هه‌مان: ۲۷)؛ «یه‌ که‌م جاره‌ خه‌لک پیاویک بینن خوین وه‌ک کانی له‌ سینه‌ی هه‌لبقولیت و هه‌ر بپروات و بخوینته‌وه، له‌ گه‌ل هه‌موو هه‌نگاو یکدا، شووشه‌کانی خانووه‌که‌ی پارچه‌پارچه‌ ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه، شته‌ شووشه‌کانی ده‌شکین و به‌ر ده‌بنه‌وه» (هه‌مان: ۴۸).

به‌ختیار عه‌لی به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌م کاره‌کنه‌ره و به‌سه‌ره‌اتیک و چاره‌نووسیک که‌ له‌م رۆمانه‌دا بۆی داناوه، ده‌یسه‌لمینت که‌ خه‌ونی روون‌بوون له‌م دونیایه‌ی که‌ هه‌موو خه‌لک، خودی راسته‌قینه‌یان هه‌شار داوه، به‌ شوینیک ناگات. یه‌کیکی تر له‌ نموونه‌کانی نامۆکاری له‌ رۆمانی دواهه‌مین هه‌ناری دونیادا که‌ خوینهر سه‌رسام ده‌کات ئاماژه‌ی به‌ختیار عه‌لی به‌ نه‌ستیره‌ی ره‌ش، سه‌ریاسی سه‌هه‌م و نه‌خۆشخانه‌یه‌که‌ که‌ ئه‌وان و مندالانی وه‌ کوو ئه‌وان له‌ویدان؛ ده‌لیی به‌م کاره‌ ئه‌یه‌ویت و یژدانی ده‌سه‌لاته‌ خه‌وتوووه‌کانی گیرۆده‌ی جه‌نگ هه‌لبسینته‌وه، به‌م پیه‌ له‌ وه‌سفی ئه‌ستیره‌ی ره‌ش، ئاماژه‌ ده‌کات:

کورپکی بچکۆلانه‌ی باریک که‌ نیوه‌رووت له‌ ده‌رپن و فانیله‌که‌یدا ده‌سورپایه‌وه، سه‌رتاپای گیانی به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک سووتابوو، دوو چاوی پیه‌ بوو شین، له‌ سه‌ر ته‌ختی ده‌موچاویکی داقرچا، کورپکی بی‌برۆ و بی‌برژانگ، وه‌ک تارماییه‌ک له‌ خه‌ونیک تاریک رایکردییت. گووتی ئه‌م ژوو‌رانه‌ شوینی مندالانی پشکۆن، سه‌ده‌ها گه‌نجی سووتاو بوون که‌ له‌شیان وه‌ک مۆم توابوووه، وه‌ک لاستیکیکی شل به‌سه‌ر نوینه‌کاندا رژا بوو، وه‌ک لاستیکیک دواتر سارد بووبیته‌وه

و هیچ قالینک کۆی نه کردیته وه (هه مان: ۲۵۸).
به و شیوه یه که بینرا له م پندا هه لگوتانه دا، بابه تگه لیک باس کراوه که
بروا کردنیان خوینهر ده خاته گومان و دوودلییه وه، چونکه ئاوه ها رووداو گه لیک له
ژیانی ئاسایدا زۆر زۆر به ده گمه ن روو ده دات.
خالیکی تر ئه وه یه که له م رۆمانه دا، به سه رهاتی موزه فه ری سو بجه دم له
رابر دوویه کی دووره وه ده ست پیده کات و به ده ست پیکردن به شتانی تر بۆ
زه مانی ئیستا ئه گه رپته وه؛ به ختیار عه لی ئه م کاره ی به ئه نقه ست و به مه به ستی
پیکهینانی دۆخیکی نااشنا و گومانای ئه نجام ده دات که له شیوازی گپرا نه وه ی
کلاسیک زۆر نزیک نییه. به درپژایی رۆمانه که هه موو کاتیک گۆران له زه مانی
چیرۆکه که دا و وه ره خانی له داها تووه وه بۆ رابردوو و رابردوو بۆ ئیستا، بۆ
به رده نگ هه ست پیکراوه و هه رووه ها بۆ خوینهر پیک که راهاتوو به خه تی بوونی
زه مان، شیوه یه ک له نامۆ کاری پیک دینیت.

۳-۲- تیکه لاوی و پیوه ندی

تیکه لاوی توخمی خه یالی و کۆمه لایه تی، تیهه لکیشانی دوو یا چه ند شیوه
گپرا نه وه ی چیرۆکه که، ئاوپته بوون و تیکه لی ناسنامه ی دوو یان چه ند که سایه تی
چیرۆک و ره خنه گرتن لیان له پینوینه کانی ریالیزی جادوو یه (کسیخان، ۱۳۹۰):
۱۰۸) که به ختیار عه لی به کۆپی کردنی سه ریاسه کانی سو بجه دم به سی که س،
به باشی ئه م ئه که ی تیهه پرا ندوو ه. هه ر کام له سه ریاسه کان له یه ک کاتدا هه م
ده توانیت مندالیکی به سه ته زمانی هه ژاری ویل کراو بیت که له بی که سی و هه ژاریدا،
ته نیا به یارمه تی تایه تمه ندیی که سایه تیه که ی خو شه ویستیه کی بی وینه ی له نیوان
ده ستفرۆشه کان و باربه ره کانی بازارا به ده ست هیناوه و هه م ده توانیت ئامپریکی
جه نگگی بیت و دۆخی کۆمه لایه تی وای لی بکات که کوشتن بیته فه لسه فه ی ژیا نی
و هه م ده توانیت یه ک ئینسان، یان یه ک مندالی ناو ئاگری بومبارانی کیمیایی
بیت و وه کوو مردوو یه کی گه رۆکی لی بیت. به ختیار عه لی به زه ق کردنه وه ی
تایه تمه ندیه کانی که سایه تیه سه ریاسه کان ده یه وی خوینهر چه یران بکات و
سه رنجی خوینهر بۆ لای خو ی راکیشیت.

سەریاسی یە کەم:

بۆ یە کەم جار کە زانیان سەریاس فرۆشیاریکی ئاساییە، هاوڕیکانی پێیان دە گووت مارشالی عەرەبانه کان. سەریاسی سو بحدەم، زیتە لترین و زۆر زانترین و خۆشرووترین دە سگێری ناو سوپای عەرەبانه کان بوو... لە هەمان کاتیشدا بە دەر نە بوو لە هەندی شەپانگیزی و هەموو شتیکی دە کرد: شاگردی چیشخانە، شاگردی فیتەر، کریکاریی پینا، ئاوفرۆشی، بارکردنی تایە بۆ سەر ترێلە قاچاغە کان، شتنی ئوتومبیل لە سەر رینگا، گوو پاکردنەووە لە نەخۆشخانە، عەلاگە ی سەوزە فرۆشە کان و ... (عەلی، ۱۳۹۱: ۸۴).

سەریاسی دوو هەم:

«پێیان دە گووتم زریپۆش. رۆژانی ناشتی ناخۆشترین رۆژانی ژیا نی من بوون؛ کە شەر دوو هەستا، تووشی ئاومیدییە کی گەورە دە بووم. لە ناشتیدا هیچم نە بوو بیکەم، جگە لەو هی تەنگە کەم پاک بکە مەووە و بخەوم، رۆژیک بریارمدا تا شەر بە تەواوی کۆتایدیت پۆستالە کەم، کۆلە پشته کەم، پشتینە کەم نە کە مەووە» (هەمان: ۲۲۱).

سەریاسی سی هەم:

بە هیمنی لینی نزیک بوومەووە، خەریکی یاری کردن بوو بە تەزبێحیکی درێژ، ژوورە کە هی هەشت کەسی دیکە ی تیا بوو، ئەو بە تەنیا لە سەر دوا قەرەوێلە بێ ئەو هی تەماشای هیچ بکات، یاری بە دەنکە رەنگا ورەنگە کانی ئەو تەزبێحە گەورە یە دە کرد. تا لە نزیکەووە نە مبینی، تینە گە یشتم بۆ سەید جە لالی شەمس نەیدەویست ببینم. خودایە چ شتیکی ترسناک بوو، پارچە یە ک گۆشتی تەواو بوو، هەستت دە کرد چاوی بە سەر روومە تیدا تەواو تەووە، روومە تی بە چرنو و کینکی گەورە پچراووە و ئیسکە کانی دەر کەو تون، لچی بە سەر چە ناگە یدا شۆر بوو بوووە، شتی گوێکانی لوول کرد بوون. هیچ قژ و موویە ک لە سەری و دەموچاوی نە ما بوو، لە لای راستییەووە پیستی ناوچاوانی وە ک لار بوونەووە ی گە لایە کی وشک بە سەر چاویدا هات بوووە خوار، بۆ ئەو هی باش بینیت دە بایە ئەو پارچە پیستە درێژە بە دەست بەرز بکاتەووە و رایبگرت، چاوی راستی بە پێچە وانە ی چاوی چە پییەووە بە جۆریکی سەیر بچوو ک بوو، کە پوو ی لە پارچە گۆشتیکی سووتاو دە چوو،

کاتیک هه‌ناسه‌ی ده‌دا گۆیت له‌خیزه‌ی سینه‌ی بوو (هه‌مان: ۲۶۱). به‌م شیوه‌یه، به‌ختیار عه‌لی کاره‌کته‌ری سه‌ریاس له‌تیکه‌لاویه‌کی ناهاوچه‌شن و ناته‌با پیک هیناوه، بریک جار وه‌کوو مندالیکه‌ی ره‌جال و هه‌ژار و بریک جاریش له‌ئاستی مرۆفکوژیکه‌ی لیزان پێشانی ده‌دات و هیندی جاریش وه‌کوو مندالیکه‌ی به‌رکه‌وتووی چه‌کی کیمیاوی ناوزه‌دی ده‌کات.

خالیکه‌ی تر، شیوازی گێرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌یه، به‌و شیوه‌یه که‌باسی لێوه‌کرا، دواهمین هه‌ناری دونیا به‌شیوازی خه‌تی و هاونا‌هه‌نگ به‌ره‌و پێش ناچیت و به‌رو‌دوای زه‌مانی ره‌چاو نا‌کریت؛ به‌ل‌کوو رابردوو، ئیستا و داها‌تووی له‌یه‌ک ته‌نیوه‌ و ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌خوینهر فام کردنی کات و ساتی بۆی ئه‌سته‌م بیت. له‌م رۆمانه‌دا، به‌سه‌ره‌هاتی موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م له‌رابردوو‌یه‌کی دووره‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات و دوای تیکه‌لاو بوونی له‌گه‌ل پێشه‌اته‌کان و که‌سایه‌تی خه‌یالی محمه‌دی دل‌شووشه‌ و باس کردنی کۆمه‌لێک با‌ه‌تی میژوو‌یی و کۆمه‌لایه‌تی، ده‌گاته‌سه‌رده‌می ئیستا. ئه‌و جیهانه‌ی که‌به‌ختیار عه‌لی له‌م رۆمانه‌دا وینای ده‌کات، ئاویته‌بوونیکه‌ له‌جیهانی خه‌یال و راستی. که‌سایه‌تیگه‌لێک وه‌کوو محمه‌دی دل‌شووشه‌ به‌ه‌راورد له‌گه‌ل که‌سایه‌تییه‌کانی تر‌دا زۆر‌تر به‌رچاو ده‌که‌و‌یت تا‌کوو سه‌رنجی خوینهر به‌رۆلی سه‌مبولیکه‌ی راکیشری (روون بوونی مرۆفه‌کان و ژبانی ئاسایی و دیارده‌ لۆژیکه‌ی و باوه‌کان له‌گه‌ل به‌سه‌ره‌هاته‌کانی دل‌شووشه‌یی، مالی شووشه‌یی و شیوازی عاشق بوونی و مه‌رگی که‌به‌شیک له‌سه‌رسام‌بوون و رووداوه‌ بێ‌پاساوه‌‌کانه‌ و جیهانیک ده‌سازینیت که‌تیکه‌لاویکه‌ له‌راستی و خه‌ون).

۳-۳- گۆرین و هاو‌نشینی

ئهم شیوه‌یه و‌یست و خواست ده‌داته‌ مرۆفه‌کان که‌بێ‌سنوور بیر بکه‌نه‌وه، هیزیکه‌ی خه‌یالی ده‌گمه‌نی هه‌بێ و به‌رده‌وام روانینیکه‌ی نوێ بۆ خۆی و دونیای چوارده‌وریدا هه‌بیت (کسیخان، ۱۳۹۰: ۱۰۹). له‌ رۆمانی دواهمین هه‌ناری دونیادا، به‌ختیار عه‌لی به‌گۆرین و کۆپی کردنی سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م به‌سێ که‌س و گۆرینی جووری بیر و تیروانینیان بۆ دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ئه‌خلاقه‌ی تێده‌کۆشیت کیشه‌ و گرفته‌کانی سه‌ر ولاته‌که‌ی (تا ئاستیکیش جیهانی سه‌هه‌م) که‌سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانی مرۆفه‌‌کانه‌، تاوتووی بکات و ره‌خه‌یان لێ بگریت و شرۆفه‌یان بکات،

سه ریاس هیندیک جار له چوار چپوهی مرؤفکوژیکي پرؤفیشنال خوی دهنوئی که بوو ته داردهستی پارتیه سیاسییه کان و بهردهوام له تاقمگه لیکي سه ریازیدا بو هه موو حیزبه کان ده جهنگیت و مرؤف ده کوژیت و بریک جاریش وه کوو مندالیکي هه ژار و ویل کراوی لی دیت که به ده سفرؤشی ژیان به سه ده بات و هندی جاریش له ده ستهی مندالانی بهرکه وتوو به دیار ده که ویت. دیاره که تیروانینی سه ریاسه کان به رووداوه کان و پیشهاته کانی چوار دهوری خویاندا جیاوازه و بهم پییه چه شنی بیر و تیگه بیشتیان له گه له یه کتر زور جیاوازه و نووسه به هه لباردنی ئەم شیوازه، خوینهر ده خاته تیفکرینه وه. له رۆمانی دواهه مین هه ناری دنیادا ئەم هه موو سه ریاسانه ره مزی کوردستانه و کومه لگای له حالی رووخاندا پیشان ده دات و به ده رختنی کوشت و کوشتار (براکوژی)، هه ژاری و نه داری (هه م هه ژاریی ئابووری و هه م هه ژاریی فهره نگی)، نه خووشی و که مئه ندامی سه رچاوه گرتوو له به کارهینانی چه کی کیمیاوی له فۆرمی مندالیک به نیوی سه ریاسی سو بجده م، نمونه گه لیک له کومه لگای ناته واو و دواکه وتووی جیهانی سیهه م که گیرۆده ی شه ره، وینا ده کات و به دروست-کردنی بهرجه وه ندیکي لیل و دلته زین له دؤخی ژیانی سه ریاسی سو بجده م و ئاوه ها مندالگه لیک، وا ده کات خوینهر به وریابه وه به دواي حه قیقه تدا بروات. نمونه یه ک له دؤخگه لی جیاواز که به ختیار عه لی وینای ده کات و له کن یه کدیدا تهراون:

دؤخی کوشت و کوشتار سه رچاوه گرتوو له شه ری ناوخۆ:

شیتانه ده که وتینه سه ر دیله کان ... له ژیاندا وه حشیه تی وه ک ئەو شه وه نه ژیاوم، ده که وتینه دوايان و به قه مه و گولله دامانده پاچین، ده که وتینه سه ر ئەو برا بچووک و بنگونا هانه ی قسه یه کمان له گه لدا نه گورپیوونه وه، ئەوانه ی به زمانی خۆمان هاواران ده کرد: مه مانکوژن! ئیمه قه مه کانمان ده کرد به سه ر دلایاندا. سه رمان ده برین و به گولله له نیو خاک و خۆلدا ده مانگه وزاندنه وه. یه کیک له دیله کانم هینا و پیش له وه ی سه ری بیرم هاواری له براکه ی کرد: شه هاب تو راکه ... مه وه سته ... بچۆره وه بو لای دایکم ... بچۆ! بهر له وه ی رسته که ی ته واو بکات تیغی من گه یشتبووه سه ر هه ناسه ی. ئەو شه وه ی خۆم بیر ناچیتیه وه، ئاو له ریشم ده تکا و به دوو چاوه وه ناگری لی ده هاته ده ری، پر به شه و قیراندم: مه هیلن ده رباز بن ... مه هیللن (عه لی، ۱۳۹۱: ۲۲۸).

دۆخی هه ژاری و نه داری:

ئه وه ژارترین کورپی دونیاس. نازانیت له کوی له دایک بووه و چی بووگه و چی دهییت. ته نهاده زانیت نیوی سه ریاسی سو بجده مه. نیویکی عه لاجه وی له دونیای دلره قی ناوه کان. سه ریاسی سو بجده م تا که ده ستگی پیک بوو روژنامه بخوینیتته وه. روژنامه نووسیگ بۆیان قسه ی له سامانی کشتوکال و به ره مه می ئازهل کرد، سه ریاسی باسی له سامانی مرۆف و سه روه تی بیناز و فه رامۆشکراوی ئه وه هه زاران مندالانه ی که له چوار سالیه وه بۆ په یدا کردنی نان ده رژیته سه ر شۆسته کان و پیویستی ریکخستیانی ده کرد. روژنامه نووسه که باسی له جوانی شاره کان و پاکی شۆسته کان و جوانی کۆلانه کانی ده کرد و سه ریاسی له جوانی ژاکاو و له ده سه چووی خووی و ئه وه مندالانه ی که له گوواوه کاندایان ده شۆرد. روژنامه نووسه که باسی له گه رانه وه ی لادییه کان بۆ گونده کانیان کرد و سه ریاسی قسه ی له گه رانه وه ی مرۆف کرد بۆ ژانیکی مرۆفانه (هه مان: ۹۵).

دۆخی نه خووشی و که مه نده نام بوون به هۆی چه کی کیمیای و جه نگییه وه:

هه زاران ژوور بوو ... هه زاران ژوور. پر له گه نجی په ککه وته و شیواو. کورانی بی ده ست و قاچ و سه ر. پر له مه خلوقاتی سه یر و نه بینراو، پر له و کورانه ی پارچه پارچه بوو بوون و ده ستیک به شیواوی نابوونی به یه که وه. پنده چوو ژووره کان به پیی جۆری ده رده کان دابه ش بووبن، چه ندها ژووری دوور و دریز پر بوون له وه گه نجانه ی هه ر دوو قاچیان نییه. شوین زینده گی ئه وه کورانه بوو له سه ر ده ست ده رژیستن، وه ک هه ندیک ته نی دابراو له زه وی له به تانی سه یر سه یردا هه لواسراو بوون، له پیخه فه هه واییه کاندایان ده کرد، هه ندیکیان پنده چوو به دارشه قه کانیاندا هه لواسرا بیتن، هه ندیکیان له ژیر قه ره ویله کانیاندا ده خه وتن و قاپی خوارده کانیان له سه ر زه وییه که له نزیک خۆیا نه وه جی هیشته بوو و له بنه وه را نیگای ئه وه ریبوارانه یان ده کرد که به ته ک جیگا کانیاندا تیده په رین. شویتیکی دی، نیشته جیی ئه وه گه نجانه بوو که ده ستیان نییه، من یه که به که به راره وه کاندایان ده هاتم، بۆنی دونیا به کی سامناک ده هات به سه رمدا (هه مان: ۲۵۶).

۳-۴- ده قی بوون

له ئاکامی نه مانی سنووره کانی نیوان خوینهر، نووسه ر و که سه یه تییه کان، ئه م

هه‌لکه‌وته‌یه پینکدیت که هه‌ر کامیان بتوانن بچنه نیو دونیای یه کتره‌وه و بژین و له بریاری یه کدیدا کاریگه‌ر بن، ئەم شیوه‌یه به دوو جوړ ده‌خړینه روو: یه کهم شیوازیکه که له درێژهدا، خوینەر، نووسەر یان بینەر ده‌چیتته نیو قوولاییه‌کانی ده‌قه‌وه. دووه‌م شیوازیکه که که‌سایه‌تییه‌کانی به‌رهمه‌که له دونیای ده‌قه‌که‌دا دیتنه دهر و ده‌چنه دونیای دهره‌وه‌ی (کسیخان ۱۳۹۰: ۱۷۷).

به ئاووردانه‌وه له چالاکیه سیاسییه‌کان و زیندانی‌بوونی به‌ختیار‌عه‌لی له بر‌گه‌یه‌ک له ژیانیدا، کاره‌کنه‌ره‌کانی رۆمانی دواهمین هه‌ناری دونیا (موزه‌فه‌ری سو‌ب‌حده‌م، یه‌عقوو‌بی سنه‌وبه‌ر، سه‌ریاسه سو‌ب‌حده‌مه‌کان، محمه‌مد دل‌شووشه، خوشکه سپیه‌کان، ئەستیره‌ی ره‌ش و ...) هه‌ر‌کام به شیوازیک ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌موو ره‌هه‌نده‌کانی که‌سایه‌تی به‌ختیار‌عه‌لی-ن. وته‌کان، بر‌واکان، خه‌ونه‌کان، ترسه‌کان، دل‌ه‌راو‌کی‌کان، شکسته‌کان و خه‌ساره‌کان هه‌مووی ره‌نگدانه‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی که‌سایه‌تی به‌ختیار‌عه‌لی-ن که‌خۆی له‌پشتی رو‌خساری هه‌ر‌کام له‌م کاره‌کنه‌رانه‌وه‌ قایم کردووه تا له‌کیشه و گرفته‌کانی کۆمه‌لگا له‌ روانگه‌گه‌لی جوړاو‌جوړه‌وه بکۆلیتته‌وه و ره‌خه‌یان لێ بگری، وا دیتته به‌ر‌چاو که به‌ختیار‌عه‌لی پتی‌خۆش نییه له‌چوار‌چینه‌ی که‌سایه‌تییه‌کی نه‌گۆردا بمینیتته‌وه، هه‌ر بۆیه به‌رده‌وام له‌شوینی ئاشکرا‌کردنی رو‌خساره‌نوێ‌کانه تا‌کوو له‌چوار‌چینه‌ی ئەواندا بیر و بۆ‌چونه‌کانی خۆی به‌یان بکات. ئەم رو‌خسارانه‌یش له‌خولگه‌ی شوینی خۆیان سه‌قامگیر نابن و به‌رده‌وام به‌گۆرینی شوینی خۆیان تیده‌کۆشن کیشه‌هه‌نووکه‌ییه‌کان له‌روانگه‌یه‌کی جیاوازه‌وه‌ چاوه‌دیری بکه‌ن: محمه‌مدی دل‌شووشه له‌رووبه‌روو‌بوونه‌وه له‌گه‌ل‌باو‌کی ده‌سه‌لاتداری و له‌دونیا‌یه‌کی پر له‌دژواریه‌کان، دونیا‌یه‌کی روون بۆ مرۆقه‌کان ده‌خوازیت. یه‌عقوو‌بی سنه‌وبه‌ر به‌شوینی خه‌ونیککی پاک له‌دونیا‌یه‌کی پر‌فیل و ته‌فه‌ردرای سیاسه‌ت و دوور‌بوون له‌درۆ‌حیزییه‌کان، له‌وجودی موزه‌فه‌ری سو‌ب‌حده‌مدا ده‌گه‌ریت. سه‌ریاسه‌کانیش هه‌ر‌کامه‌یان به‌شیوازیک جیهانیککی بی‌شه‌ر و خوین‌رشتن و هاواری گه‌رانه‌وه‌ی مرۆف بۆ دهر‌وونی پاک‌ی خود ده‌که‌ن. خوشکه سپیه‌کانیش بۆ دوور‌بوون له‌ناپاکیه‌کانی دونیا و توش‌نه‌بوونیان پتی، بریار ده‌ده‌ن منالیان نه‌یت. له‌رۆمانی دواهمین هه‌ناری دونیادا سنووریک له‌نیوان خوینەر و کاره‌کنه‌ره سه‌ره‌کیه‌کانی چیرۆکه‌که‌دا (موزه‌فه‌ری سو‌ب‌حده‌م) نییه. ئەو بریک‌جار له‌به‌رده‌نگی داوا ده‌کات

که سه رنج بدهن به درێژهدان و کۆتایی چیرۆکه که و گویستی قسه کانی بن: دۆستانی من، ئەهی ئەوانهی چهندهها شهوه بی ماندوبون گووی له م چیرۆکهی من ده گرن ... ئیستا تیده گهن من له م ده ریا به دا چی ده که م، تیده گهن پیاویکی ریش سپی و ماندووی وه ک من له سه ر ئەم که شتییه چی ده کات. دۆستان ئەو په یمانه، ئەو په یمانه ی ئیستا له گهل په یمانیکی دیکه دا له ژیر دواهمین ههناری دونیا دا خه وتوو، منی به ره و ئەم ده ریا به هه لگرت که ئیستا له م که شتییه وه چاوه پروانی دۆزینه وه ی ریگایه کم بماته وه سه ر ئاسه واری و شوینی دواهمین سه ریاس و چیلکیک له ئەو داره به نیشانه ی په یمان له گهل خۆما هیناوه. ئیوه ش ئە گهر رۆژیک له رۆژان ریگاتان کهوته ئەو دره خته، په یمانی نوئ بکه نه وه (عه لی، ۱۳۹۱: ۲۷۴).

۳-۵- جوتیتی یان پیکه وه ژیا نی هاوسه نگ له نیوان حه قیقه ت و جادودا

له رۆمانگه لیک که به شیوازه ی ریالیزی جادویی دهنوسرین، دونیا ی راستی و خه یال تیکه لی په کدی دهن و له پالی په کدا هه لده که ون و به وته ی ئیریکسۆن: «ئهم دوو دونیا به له دۆخیکی به ته واوی هاوسه نگدا، شان به شانی په ک جی ده گرن» (ئیریکسۆن، ۱۹۹۵: ۴۲۸). له سه رتاسه ری رۆمانی دواهمین ههناری دونیا دا به رده نگ به باشی ئەم تایه تمه ندییه ده بینیت. به ختیار عه لی دونیا ی خه یالی محمه دی دل شووشه و خوشکه سپیه کانی له گهل چیرۆکی راسته قینه ی موزه فه ری سو بخدم و سه ریاسه کان به شیوه په کی جوان تیکه لاو کردوو، به جۆریک که بریک له م که سایه تییه دوانه ییانه (هه م خه یالی و هه م راسته قینه) هه ر کاتیک پیویست بکات له دونیا ی واقعی به ره و دونیا ی خه یالی و به پیچه وانه وه ده رۆن، بی ئەوه ی که به رده نگ و خوینه ر هیه چ نا ره زایه تی و حه په سائیک پیشان بده ن. محمه دی دل شووشه هیندیک جار خه یالی ده رده که ویت و کرده وه ی جادویی لیده که ویته وه:

که مه که مه ده بیته لافاوینکی مه زن، که مه که مه شته کان ده که ونه سه ر ئاو، هیه چ که سیک به شه قام و شوسته کانه وه نامینیته وه، خه لکی روو ده که نه بالاخانه به رزه کان، له نهۆمی بلندی خانوو به رزه کانه وه ته ماشا ده که ن، ده چنه سه ر مه ناره کان، سه ر سه ربانی ئۆتیه له کان، سه ر گومه زه شینه کان، سه ر کالیتۆس و سه نه به ر و شاتوو ه کان. ته نیا محمه دی دل شووشه نه بیته که بی-باکانه ئاو ده بیات

و کووچه به کووچه لافاو دهیهیتیت. ئەو بی ئەوهی نوقم بیت، وه ک به سەر به له میکی چکۆله و نه بئراوه وه بیت، سەر ئاو ده کهویت، چوارمه شقی له سەر لافاوه کان داده نیشیت و به زه زه ده خه نه یه کی گه وره وه سهیری دونیا ده کات. لافاو ماشین، که لوپهل، کورسی، کهسانی خنکاو به م لاهو به ولای محمه دی دل شووشه دا ده فرییت و ئەو ته ماشایان ده کات. ئاوی لافاو پر ده بیت له شته عه نیکه کانی شار، له تایه، له سفته کتیبی هه رگیز نه خویندراوه، له سینی و خوانی پر و ئاماده، له ئامیری مال، له ژنی خنکاو به عبا ره شه کانیانه وه، له و پیاوانه ی مردوون و هیشتا ده ستیان له سەر پاره کانیانه ته نه بیت. محمه دی دل شووشه له گهل ئەو شتانه دا ئاو ده بیات، به لام ئەو وه ک یه کینک له سەر به رمالی نوێژ دانیشیتیت له سەر ئاوه کان داده نیشیت و به پیکه نینه وه ته ماشای ئهوانه ده کات له سەر سه ربانه کان بالکونی بازاره دوو نهۆمه کانه وه ته ماشای ده کهن، ده ست به رز ده کاته وه و سلایوان لی ده کات، ماچیان بو هه لده دات، شه پۆله کان خیرا ده یهن و ئەو وه کوو یه کینک له نمایشیکی تایه تیدا بیت، هه لده ستیته سەر پی و له سەر ئاوه کان ده وه ستیت، به پیوه سلای له وانه ده کات که له مبه ره وه به ری شه قامه کانه وه سلای لی ده کهن، هه مووان محمه دی دل شووشه ده بینن له ناو مردووه کاندایاری ده کات، ده چنه سەر ئەو ئوتومبیلانه ی ئاو ده یانبات و له ویوه باز ده داته وه ئاو ئاو، ده ست ده بات سیو و پرته قالی راپتیچی سەر لافاوه که ده گرته وه و وه ک یاریازیکی سیترک یاریان پی ده کات، وه ک ئەوه ی له به له میکی جادوویدا دانیشیتیت (عه لی، ۱۳۹۱: ۲۵، ۲۴).

هیندیک جاریش وه ک مرۆفیکی راسته قینه ده رده کهویت که له شویتیکی ریالیستی و ئاساییدا پیوه ندیه کی ساده و گیانی به گیانی له گهل چوار ده وره که ی خۆیدا هه یه:

ئەو کاته ی محمه دی دل شووشه، له ره بیه کۆنه کاندایا، له چال و نشیوی هه رده کاندایا بو پاشماوه ی گولله توپ و گولله ی هاوهن و مووشه کی نه ته قیوی فرۆکه کان ده گه ریت، باوک و دایکی هه موو دونیای به دوادا ته ی ده کهن و نایدۆزنه وه، هه موو روژیک پیشمه رگه و پاسه وانه کانی سلیمانی مه زن به خۆیان و توپۆتا پان و جیه چکۆله کانیانه وه سه رمه رزه کان ده گه رین و جار بو کورپکی مندالکار ده دن که ده ترسن له که ندیک یان لاریگایه کدا مردیت. روژیک محمه دی دل شووشه له گهل منداله کویره که ی دوستیدا له کینگه به کدا و له هه تاوی

فینکی به هاردا قهوانی گولله یه کی بی ئه ندازه گه وره بۆ قهراخی جاده یه کی خۆل ده گوێزنه وه، له و کاته دا جیبیکی ئه مریکی خۆله میشی له و شه قامه وه تیده په ری و یه کییک له په نجه ره که وه هاوار ده کات: ئه وه محمه ده دی دل شووشه یه ... ئه وه تا ئه وه خۆیه تی ... خۆیه تی (هه مان: ۱۱۶).

که سایه تی خوشکه سپیه کانش هه ر وایه، بریک جار وه کوو بوونه وه ریکی خه یالی و عه لاجه و بیان لی دیت که ژیانان هاوشیوه ی هیچ کام له کچه ئاسایه کان نییه:

لاولوی سپی له ته مه نیککی زوو وه سویندیککی ئه به دیان بۆ یه کدی خواردبوو هه تا مردن که سیان شوو نه کن، قژیان نه برن، که سیسیان بی ئه وی تر گۆرانی نه لیت و له کراسی سپیش به و لاوه ره نگیککی تر نه پۆشن. ئه و ریکه وتنه ده گه رایه وه بۆ چوار سال به ر له و ئیواره یه ی توفانه کان محمه ده دی دل شووشه یان هینا ... ئه و کاتانه ی له مالی ئه و دوو خوشکه دا جهنگی گۆرانیه کان هه لگیرسا، ئه و دم ئه و دوو خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، هه ردوو کیان له ژیره وه مندالانه عاشق بوون، شه و و رۆژ له به ر خۆیانه وه گۆرانیه کان ده گووت ... هه ر کامه یان گۆرانیه کیان ده گووت که له یه کدی نه ده چوو. جهنگی گۆرانیه کان ماوه یه کی درێژی خایاند. هه ندی شه و تا گه روویان خوینی لی ده هات له رقی یه ک گۆرانیه کان ده گووت. ئه وه ی شته کانی به ئاقاریکی تر سناکدا برد، ئه و برۆا سه یه بوو که سه رو کاری جادوویه ک له پشت ره فتاری ئه و دوو خوشکه وه، سیمایان له سیمای کچانی تر نه ده چوو، که به هه ر شتیک نیگیان بکردبا، ته لیسیمان ده کرد. چاویان گه وره تر له چاوی ئاسایی ده نیواند که تماشات ده کردن، هه ستت ده کرد جگه له ده سه لاتی نیگیان هیچی تر ناییت. گه ر بیانو یستایه پرین ده کرد له ساردی و که مه تر خه می. جله سپیه کانیا ن له گه ل ئه و قژه کیویه درێزه یان که به جۆریکی نا ئاسایی خیرا درێژ ده بوو، نیگای سیحربازیکی بی به خشیوون (هه مان: ۳۸۳).

هیندیک جاریش وه کوو مرو فیککی ئاسایان لی دیت که هه موو کرده وه و هه لسو که وته کانیا ن سروشتی ده نویت:

له دوای مردنی سه ریاسی سو بده م و په رش و بلا بوونه وه ی له شکر ی عه ره بانه کان، خوشکه سپیه کان جۆریک له گۆشه گیری قوول ده ژین. دوای ته وا و کردنیان بۆ خانه ی مامۆستایان، ئیکرامی کیو یارمه تیان ده دا له گوندیکی دوور بین به مامۆستا،

هه ر دوو كيان خانوو ه بچكولانه كه ي شار به جي ده هيلن و به ره و گونديكي باكووري شار ده روڻ. خه لكي نه و گونده هه رگيز وه ك دوو ماموستا سه ير يان نه ده كردن، به لكو وه ك دوو فريشته كه خودا له شوينيكي دووره وه نارديتني بو نه و گونده، په يوه ندييه كي سه ير و پر له ناراميان له گه ل گوندن شينه كاندا هه بوو (هه مان: ۱۱۸).

۳-۶- واتاي سه ره كي گرینگ و قوول

هه روه ها كه باسما ن كرد به ره همي رياليزمي جادوويي به پيچه وانه ي ژانر تا راده يه ك وه كوو خو ي (فانتزي) بابه ته كان به يان ده كات كه له بواري كوومه لايه تي، سياسي و فرهه نكيه وه قوول و جدييه. نه م بابه تانه به هو ي نه وه ي كه كاريگه ريه كي گرينگي له ژياني تاك و كوومه لگاي كه سه كاندا هه يه ده بيته چه شنيك له كه لكه له زه ينيه كانيان و نووسه ري رياليزمي جادوويي به زياد كردني تامي خه يال، نه م بابه ت و كيشانه له ناوه رو كي چيرو كه كه دا رهنك ده داته وه. له رو ماني دوا ه مين هه ناري دوني اي به ختيار عه لي دا، تووندو تي زيگه لي سياسي، ديكتاتور ي و به شوينكه و توويي نه م دوانه، شه ر، ديل بوون، كوشت و كوشتار، تو قان دن و دله راو كي، هه ژاري و نه داري، ناواري ي و بي ده ره تانيي خه لك، هه تي بووني مندالان، بيوه ژن بووني ژنان، كه مئه ندامي و نه خو شيگه لي سه رچاوه گرتوو له به كار هيناني چه كي كيمي اوي و ... بابه تگه لينكن كه نيشانده ري كه لكه له زه ينيه كان ي به ختيار عه لي وه كوو تاكيك له خه لكي جيهاني سيه مه كه گيروده ي شه ر بوو گه. ده لاقه يه ك كه به ختيار عه لي له م رو مانه يدا به ره و گوشه يه ك له دوني اي كردو ته وه، زور جوان نيه و به رجه وه ندگه ليكي ناخوشي بو خو ينه ر كيشاوه، چونكه هه ر شتيك كه هه يه پشوي و نالو زي و رووداو گه ليكي ناخوشن كه كوردستاني عيراق له گه لياندا به ره و روو ده بيته وه. له چوني ته ده سپيكي رو مانه كه، نووسه ر خو ي ده خوازي ت خو ينه ر له سه ره تادا هه ست به دوخي نالو زبوون و سه رگه رداني بكات: «له كوشكيكدا، له ناو جه ننگه ل و دارستانيكي نادياردا، نه و پي گوتم له ده ره وه ده رديكي كوشنده وه ك تاعوون بلاو بووه ته وه، كه دروي ده كرد بالنده كان هه موو ده فرين. له مندالييه وه وابوو، هه ر كاتي ك دروي بكردايه، شتيكي سروي روي ددها، يان باران ده باري يان ده رخته كان ده كه وتن! ... له نيو كوشكيكي گه وردها ديل بوو» (هه مان: ۱۵).

۴-۷- که‌میتی و ئەویتی

یه‌کیک له‌ جیاوازییه‌کانی شیوازی ریالیزی جادویی له‌ گه‌ل نووسینه‌ فانتزییه‌ کاندایه‌وه‌یه‌ که‌ رووداوه‌ خه‌یالییه‌کان به‌ شیوه‌ی کاتی و زۆر که‌م روو ده‌دات، له‌ حالیکدا له‌ نووسینه‌ فانتزییه‌ کاندایه‌وه‌م رووداوانه‌ و دیمه‌نه‌ جادووویه‌کان هه‌میشه‌یی و ناکۆتان و به‌رده‌وام له‌ ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ و رۆمانه‌که‌دا دووپاته‌ ده‌بنه‌وه‌. له‌ رۆمانی دواهمین هه‌ناری دونه‌یا دیمه‌نه‌ جادووویه‌کان و دیارده‌گه‌لی سه‌رسوهرینه‌ر له‌ کاتیکدا ده‌رده‌که‌ون و نه‌ ته‌نیا زوو له‌ناو ده‌چن، به‌لکوو هیچ کاتیکیش دووباره‌ نابنه‌وه‌؛ بۆ نمونه‌ کاتیک محمه‌دی دل‌شووشه‌ له‌ سه‌ر لافاوه‌که‌ چوارمشی ده‌دات، یه‌ک جار رووده‌دات و بیجگه‌ له‌ شیوازی مردنی محمه‌دی دل‌شووشه‌ ئیدی وه‌ کوو ئەم دیمه‌نه‌ سه‌رسوهرینه‌ره‌ دووباره‌ نابیته‌وه‌:

که‌مه‌که‌مه‌ ده‌بیته‌ لافاوکی مه‌زن، که‌مه‌که‌مه‌ شته‌کان ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ئاو، هیچ که‌سیک به‌ شه‌قام و شوسته‌کانه‌وه‌ نامینیتته‌وه‌، خه‌لکی روو ده‌که‌نه‌ بالاخانه‌ به‌رزه‌کان، له‌ نه‌ومی بلندی خانوو به‌رزه‌کانه‌وه‌ ته‌ماشاده‌که‌ن، ده‌چنه‌ سه‌ر مه‌ناره‌کان، سه‌ر سه‌ربانی ئوتیله‌کان، سه‌ر گومه‌زه‌ شینه‌کان، سه‌ر کالیبتۆس و سنه‌وه‌به‌ر و شاتوووه‌کان. ته‌نیا محمه‌دی دل‌شووشه‌ نه‌بیت که‌ بیناکانه‌ ئاو ده‌بیات و کوچه‌به‌ کوچه‌ لافاو ده‌به‌یتیت. ئەو بی‌ئوه‌ی نوقم بیت، وه‌ک به‌ سه‌ر به‌له‌میکی چکۆله‌ و نه‌بینه‌راوه‌وه‌ بیت، سه‌ر ئاو ده‌که‌ویت، چوارمشی له‌سه‌ر لافاوه‌کان داده‌نیشیت و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌ سه‌یری دونه‌یا ده‌کات. لافاو ماشین، که‌لوپه‌ل، کورسی، که‌سانی خنکاو به‌ملاو به‌ولای محمه‌دی دل‌شووشه‌دا ده‌فریتیت و ئەو ته‌ماشایان ده‌کات. ئاوی لافاو پرده‌بیت له‌ شته‌عه‌نتیکه‌کانی شار، له‌تایه‌، له‌ سفته‌کتیبی هه‌رگیز نه‌خویندراوه‌، له‌ سینی و خوانی پر و ئاماده‌، له‌ ئامیری مال، له‌ ژنی خنکاو به‌عه‌با ره‌شه‌کانیانه‌وه‌، له‌و پیاوانه‌ی مردوون و هیشتا ده‌ستیان له‌ سه‌ر پاره‌کانیانه‌ ته‌ر نه‌بیت. محمه‌دی دل‌شووشه‌ له‌ گه‌ل ئەو شتانه‌دا ئاو ده‌بیات، به‌لام ئەو وه‌ک یه‌کیک له‌ سه‌ر به‌رمالی نوێژ دانیشیتیت، له‌ سه‌ر ئاوه‌کان داده‌نیشیت و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ ته‌ماشای ئەوانه‌ ده‌کات له‌سه‌ر سه‌ربانه‌کان بالکۆنی بازاره‌ دوو نه‌هۆمه‌کانه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ن، ده‌ست به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و سلایان لیده‌کات، ماچیان بۆ هه‌لده‌دات، شه‌پۆله‌کان خیرا ده‌بیه‌ن و ئەو وه‌کوو یه‌کیک له‌ نمایشیکی تایه‌تیدا بیت، هه‌لده‌ستیتته‌ سه‌ر پین و له‌ سه‌ر ئاوه‌کان ده‌وه‌ستیت، به‌پتوه‌ سلاو له‌وانه‌ ده‌کات

که له مبه ره و بهری شه قامه کانه وه سلاوی لیده کهن، هه مووان محمه دی دل شووشه دهینن له ناو مردووه کاندایاری ده کات، ده چنه سه ره ئه و ئو تومیلانه ی ئاو ده یانبات و له ویوه بازده داته وه ناو ئاو، ده ست ده بات سیو و پرته قالی راپنچی سه ره لافاوه که ده گرتیه وه و وه ک یاریبازیکی سپرک یاریان پیده کات، وه ک ئه وه ی له به له میکی جادوویدا دانیشتییت (هه مان: ۲۴، ۲۵).

یان کاتی ئاگر گرتنی به کیکی له منداله کان که له نه خوشخانه دا:

ئاویان پیا ده کرد هه ره نده کوژایه وه، ده یانخسته چه زه وه که هه ره ده هاته ده ری هه ره وه ک خۆی بوو، که به قاوشه کاندایه سوورایه وه، هه موو ده ترساین په رده و چه رچه ف و جله کانمان بیگریت، خۆی له سه ره قه ره ویلکه یه کی ئاسن ده خه وت، هیچی نه ده دا به خۆیدا، له خه ویشدا هه ره ده سووتا، روژیک به ته له فزیوئن ره سمیان گرت و بردیان و دوایی هاته وه، مه لاکان پیمان ده گووت جه هه نه میسه بۆیه ده سووتیت، ئه وه موعجیزه ی خودایه تا جه هه نم بینین. شه ویک له ده ست پاسه وانه کان رایکرد و ون بوو، که س نازانیت له کوئی، پیمان ده گووت گولی ئاگر (هه مان: ۲۶۸).

۳-۸- مات بوون و بیدهنگی نووسه ره

یه کیکی تر له خاله کانی نووسینی ریالیزی جادووایی بیدهنگی و مات بوونی نووسه ره و به یان نه کردنی هه ست، کاردانه وه یان لاگیری ئه وه له هه مبه ره رووداوه ناواقعییه کان؛ به جۆریکی تر نووسه ره، رووداو و توخمگه لی ئه وه به ره هه ست و ناواقعی له ریالیزی جادوویدا پیشان نادات تا خوتنه ره بۆی ده ربکه ویت که شیاو و ناشیاو، دوو جه مسه ری دژبه ره و ناکۆکن که له دژی یه کدیدا شوڤش ناکه ن و نکۆلی له یه کدی ناکه ن؛ چونکه ژووره سه روشتی له نۆرم و به هاکانی که سایه تیه کاندایه گپه وه له جیهانی چیرۆک و رۆمانه که دا گه یشتووه ته کامل بوون. به ته ی فارسی، یه کیکی له بیردۆزه کان له م بواره دا: «له تیکستی ریالیزی جادوویدا، رووداوه ئه وه په ره هه سته کان، بابه تگه لیککی پیوه ره و ئاراسته که ره نین، به لکوو بابه تگه لیککی ئاساین و وه کوو رووداو گه لیک که له ژبانی رۆژانه دا رووده ات، قه بوول کراون و له گه ل عه قلابیه ت و ما که ی ریالیزی ئه ده بیدا گریدراون و له

نیوان یه کدیدا ته نراون» (فاریس، ۱۹۹۵: ۳). له م رووه وه بوونی یه ک گیره وه ی بی مه به ست و بی لایه ن که که شیک ی له بار له هه موو چیرۆکه که دا په ره بی بدات، یه کئ له تابه تمه ندیه جه وه هریه کانی ریالیزی جادوویه که به ختیار عه لی به باشتین شیوه ئه م ئه رکه ی به جئ هیناوه. ده بیت بزانی ن که له م شیوازه دا، چۆنه تی ده برینی دهنگی گیره وه رۆلکی زۆر گرینگی هه یه. نووسه ری پرۆفیشنال ده توانیت به یارمه تی چۆنه تی ده برینی دهنگ، هه موو دیارده کانی نادیار و برۆا تا که که سییه کانی خۆی له روانگه ی خوینه ره وه، راسته قینه پیشان بدات. به م شیوه یه، نووسه ره له به یان کردنی به لگه کان و پاژگه لیک که له به ره می ریالیستیدا بوونیان گرینگه، پارێز ده کا. گابریل گارسیا مارکیز برۆای وایه که ما که ی له حن گرینگترین ما که ی ریالیزی جادوویه (پارسی نژاد، ۱۳۸۷: ۲۷۰).

هه ره ها نووسه ره، بوونی کاره کته رگه لیک ناسروشتی وه کوو محمه دی دل شووشه، خوشکه سپیه کان و ته نانه ت ئه ستیره ی ره شیش له نیو رۆمانی دواهه مین هه ناری دونیادا ئاسایی و سروشتی ده نوینی و به شوینی پاساوه تانه وه و شرۆفه ی زانستیانه و لۆژیکی رووداوه نا ئاساییه کاندایه. کاتیک محمه دی دل شووشه له سه ر ئاوه که چوار ئه ژۆ دانه شیت و یان راده وه ستیت و ئه و کاته ی که به خاتری شکستی عه شقی له ماله شووشه یه که یدا به و شیوه یه ده مریت، به ختیار عه لی ههستی خۆی ده شارپته وه؛ یان کاتیک باس له دۆخی ئه و نه خۆشخانه یه ی ده کات که منداله بریندار و کیمیاویه کانی تیدایه، راست یان درۆی ئه م کاره ساته پشتر است ناکاته وه و به بیدهنگی بریاری کۆتایی بۆ خوینه ر دانه نیت:

هه زاران ژوور بوو ... هه زاران ژوور. پر له گه نجی په ککه وته و شیواو. کورانی بی ده ست و قاچ و سه ر. پر له مه خلوقاتی سه یر و نه بینه راو، پر له و کورانه ی پارچه پارچه بوو بوون و ده ستیک به شیواوی نابوونی به یه که وه. بیده چوو ژووره کان به پیی جۆری ده رده کان دابه ش بووین، چه نده ها ژووری دوور و درپژ پر بوون له و گه نجانه ی هه ر دوو قاچیان نییه. شوین زینده گی ئه و کورانه بوو له سه ر ده ست ده رۆیشتن، وه ک هه ندیک ته نی دا برۆا له زه وی له به تانی سه یر سه یردا هه لواسراو بوون، له پیخه فه هه وایه کاندایه جۆلانیان ده کرد، هه ندیکیان بیده چوو به دارشه قه کانیدا هه لواسرا بیتن، هه ندیکیان له ژیر قه ره ویله کانیدا ده خه وتن و قاپی خواردنه کانیا ن له سه ر زه وییه که له نزیک خۆبانه وه جئ هیشته بوو و له بنه وه را

نیگای ئەو ریواراڤانەیان دە کرد که به ته ک جیگا کانیاندا تیدە پەڕین. شویتیکی دی، نیشته جینی ئەو گە نجانە بوو که دەستیان نییە، من یە که یە که به راپەووە کاندا دەهاتم، بۆنی دونیا یە کی سامناک دەهات به سەرمددا (عەلی ۱۳۹۱: ۲۵۶).

ئەم دۆخ و شویتە خەمناکە ی که نووسەر لە بارە یەووە باس دە کات، هەموو کاتیک لایەنە کانی شەر رەدیان کردۆتەووە. بەختیار عەلی بە بیدەنگیی واتاداری خۆی، بڕیار لەم بارە یەووە بۆ خوینتەرە کانی جی دەهیلێت و هەست و بڕوای خۆی لە هەر چهشتیک بیت، نایدەر کینیت. یان کاتیک روو دە کاتە دواهەمین هەناری دونیا، خوینتەر بە هیچ شیوێ یە ک گومان و دوودلی بە نەسبە تی ئەم بابە تەووە هەست پی ناکات و هەر گیز بە دوا ی پاساوی زانستی و لۆژیککی ئەم دیاردە یەووە نییە: لە سەرەووەرا جوانترین بەرجهوون و شتیک بوو که تا ئەو کاتە ی لە ژانیاندا دیبوویان. دونیا هیندە ساف و سپی و فینک بوو، خۆر هیندە گەرم، دلنەواز و خوینتەزۆین بوو، وە ک ئەووە بوو مندالان لە ئەستیرە یە کەووە بۆ سەر ئەستیرە یە کی تر فریبین. دونیا ی خەمگینی ژیر هەور چی لەو دونیا سەیر و بەرین و زوینە ی سەر ئەو لووتکە یە نەدەچوو که گۆرە پانیککی گەورە ی رووناکی بوو. شویتیک بوو پیندەچوو بەردە کانی بە حوکمی هاوسپێتییە کی ئەزەلی لە گەل هەور و ئاسمان و هەتاووا نەرم بوو بیتتەووە. پیندەچوو ئەو زەووییە خودا بۆ فریشتە کانی دروست کرد بیت تا لە سەفەری نیوان زەوی و ئاسماندا بۆ وچان بە کار بهینن. ئەو دارە، دواهەمین هەناری دونیا بوو. پیندەچوو زەوی لەویدا کۆتایی بیت و مەلە کووت دەست پی بکات. دەلیی که مۆف هەستی بە ناکۆتا و هەمیشە یی بوون دە کرد. ویدەچوو ئەم هەنارە مەودای نیوان زەوی و ئاسمان بیت. سەریاس دە یگوت: «خوای گەورە سەیر کەن، بیی و نەبی ئەووە دواهەمین هەناری دونیا یە، هیچ هەناریکی تر نییە ئاوەها بەرز لە شویتیککی ئاوەها دووردا، لە کۆتایی دونیادا روایت». ئیستا لە ژیر ئەم دارەیدا، دونیا بە کۆتایی دە کات، ئاسودە ییە کی قوولی بە کورپە کان دابوو، ئاسودە ییە ک که لەسەر زەوی پەیدا نەدەبوو (هەمان: ۱۱۱، ۱۱۰).

۳-۹- تەشەرهای و تەوس لیدان

لەم بەشەدا، نووسەری شیوازی ریا لیزی جادوویی روانگە یە کی تەشەرهای و رەخنە گرانی لە جیهانینی جادوویی لە هەمبەر واقع خوازیدا هە یە، بەلام بە

شپوهیه ک له نیوان ئەم تیروانینه مهودایه کی واتادار داده نیت تا کوو خوینەر وا نهزانت که ئەم روانینه له جیهانینی نووسەر هوه هاتوو. له رۆمانی دواهمین ههناری دونهیا به ختیار عه لی کاتیک له حیزبه سیاسییه کان باس ده کات، ئەم روانگهی رهخه گرانه و ته شه ره لیدانه ده بیندریت، به لام به خاتری ئەوهی که به ردهنگ راسته و خو به ره ورپوهی خوئی نه کات، ئەمه له زمانی کاره کتیره کانی نیو رۆمانه که وه باس ده کات: «هه موومان ریشمان درێژ بوو و هه موو گیانمان بوئی ئاره قی لی ده هات، مه سئووله که مان هه مان ئەو کورپه بوو که بی ئافرهت و خواردنه وه و ئەو شتانه نه ده ژیا» (هه مان: ۲۲۲).

«من میز ده کهم به حیزدا ... میز!

به چاویکی پرفرمیسکه وه به هه موو پیشمه ره که کانم گووت:

- حیزب ده وه یه هه موومان لی ره دا وه کوو سه گ بتوینین ... ئیمه چون ئەسیره کانمان سه ره بری، ئەمانیش ده یانه وه یه ئیمه سه ره برن» (هه مان: ۲۲۹).

۳-۱۰ - پیشکه ش کردنی بابه ته کان به پیی راستی

له شپوهی ریالیزی جادوویدا، نووسه ره تیده کوشیت رووداوه نا ئاسایی و عه جایه کان به شیوازی که ئەساسه کهی حه قیقه ت بیت، وه سف بکات و له گوومان و دوودلی خوئی بیاریزیت و هه رگیز نایه وه یه ئەم چه شنه رووداوانه روون بکاته وه و شیوازی گووتی نووسه ره له کاتی به ره ورپوهی ئەم دیاردانه دا به ته واوی سروشتی و نا ساییه و به جوړیکه که ده لیلی هه موو شتیک به پیی حه قیقه ت و راستیه و شوینیک له گومانی نووسه ره بوونی نییه و هه موو شتیک له شوینی راسته قینه ی خویدا یه. به ختیار عه لی-ش له رۆمانی دواهمین ههناری دونهیا کاتیک له رووداوه لی نا ئاسایی و پرپا جادوو ییه کان باس ده کات، هه ول ده دات که ئاسایی پیشانیان بدات: «ئو شه وه نه دیمی شازاده ش به خوئی و هاوړیکانییه وه، له شه و یکدا حه قیقه ت تا دو ئەندازه خه یالی کوشتوو، تکایان لی ده کات یارمه تی بدن تا بگاته ژیر دره ختیکهی هه نار له سه ره ترۆیکی چایه کی نزیک، هه ناریک ده بیت تا له ژیریدا بخره ویت و چاوانی چاک بیته وه» (هه مان: ۱۰۶).

«هه میسه به ره له روودانی بوومه له رزه کان به چه ند ده قیقه یه ک خوشکه سپییه کان له مال ده هاتنه ده ری، وه ک ئەوهی ئەوان کاتی بوومه له رزه کان بزنان، وه ک

نهووى سه عاتيكى سىحراوى له ناوياندا بيت، يان نه هر يمه نيك به چرپه كاتى بوومه له رزه كانيان لا به يان بكات» (هه مان: ٧٨).

«له هه موو شتيك گرن گتر من دل م له شووشه يه، له شووشه يه كى زور ناسك، بچوو كترين دل شكان ده مكوژيت ... من كه سيكم له شووشه، كه شكام ورد ده بم، كه ورديش بووم پارچه به جى ده هيلم، ده بم به مردوويه كى به د، من كه مردم به جوړيك په راش په راش ده بم كه س ناتوانيت تيبكات كه پارچه ورد و تنك و خو لئاسا كاني منه ژيانى تيك داوه ... له بهر نه وه دل م مه شكين» (هه مان: ٢٧).

٤- ده رته نجام

به ختیار عهلى له رومانى دوا هه مين هه نارى دنيادا، رومانيك كه نه ساسه كهى له سهر شيوهى رياليزمى جادوويى مار كينز نووسيوه، هاوسه فهرى خوينه ره كاني له سه فهر يكي مه تر سیداردا ده بيت. سه فهر ره ننگدانه وهى فهره ننگ و ده رده كاني كو مه لگای جيهانى سي هه مه. نهو به جوړيك دنيایه كى جوان له نيوان شه ره كاند وينا ده كات، دار هه نار يكي جوان سه وز ده كات كه هه مووان ده توانن له ژير سي به ره كهيدا دانيشن و په يمانى براده رى و هاوړپه تى به ستن. نهو، خوينه ره له چوار چيوه رى رياليزمى جادوويى له دنيایه كى به راوه ژوودا به ره و دنيایه كى خه يالى، به لكوو نارمانى و نايدىال ده بات و ناچارى ده كات تا بهو شتانهى كه رووى داوه يان رووى نه داوه زورتر بى رى تيا بكاته وه.

به ختیار عهلى له رومانى دوا هه مين هه نارى دنيادا توانيوه تى به باشى له پيوه ره كاني شيوازى رياليزمى جادوويى له به يان كړدى چه مكه قوول و ورد و دريژه كاني كه لك وه ربگريت و نه م پيوه رانه هاوتا له گه ل ده فهر، فهره ننگ و داب و نه ريتى روزه لا تيدا له به شگه ليك له رومانه كه دا جى بخات. له دپړ به دپړى نه م به ره هه مده خه مبارى و ناموبوونى كار ه كتره كان له بهر چاون كه روحيكى هه ستيار و ناسكى له هه موو شو يتيكى نه م ولاته دا سه رگه رده و دورد و ناواره بوونى خو ي له گه ل دورد و ره نجى خه لكى ولاته كه ي خو يدا له دوخيكى نا اشنا دا تيكه ل ده كات.

سه‌رچاوه‌کان

۱. پارسی‌نژاد، کامران (۱۳۸۷). *نقد ادبیات منطبق با حقیقت*. تهران: خانه کتاب.
۲. حق روستا، مریم (۱۳۸۵). «تفاوت میان رئالیسم جادویی و رئالیسم شگفت‌انگیز و زاویه دید در آن‌ها با بررسی آثار گابریل گارسیا مارکز و آلخو کارپینتر». *مجله پژوهش زبان‌های خارجی*، شماره ۳۰.
۳. شوشتری، منصوره (۱۳۹۱). «رئالیسم جادویی، واقعیت خیال‌انگیز». *فصلنامه هنر، تهران*، شماره ۷۵، صص ۴۴-۳۲.
۴. شیری، قهرمان (۱۳۸۷). *مکتب‌های داستان‌نویسی در ایران*. تهران: چشمه.
۵. علی، بختیار (۱۳۹۱). *آخرین انار دنیا*. ترجمه آرش سنجابی. تهران: افراز، چاپ چهارم.
۶. کسرخان، حمیدرضا (۱۳۹۰). «بررسی تطبیقی مؤلفه‌های رئالیسم جادویی در طبل حلبی از گونتر گراس و یک صدسال تنهایی از گابریل گارسیا مارکز». *دوفصلنامه دانشگاه الزهراء، سال دوم*، شماره ۴، صص ۱۲۴-۱۰۵.
۷. گبیرت، ریتا (۱۳۵۶). *هفت صدا*. ترجمه نازی عظیمیا. تهران: آگاه.
۸. مارکز، گابریل گارسیا (۱۳۸۴). *زن‌ده‌ام که روایت کنم*. ترجمه کاوه میر عباسی. تهران: نشر نی، چاپ چهارم.
۹. میرصادقی، جمال و میمنت میرصادقی (۱۳۸۸). *واژه‌نامه هنر داستان‌نویسی*. تهران: مهناز، چاپ دوم.
۱۰. نیکوبخت، ناصر و مریم رامین‌نیا (۱۳۸۴). «بررسی رئالیسم جادویی و تحلیل رمان اهل غرق». *مجله پژوهش‌های ادبی*، شماره ۸، صص ۱۵۴-۱۳۹.

11. Faris, W. B. (1995). "Scheherazade's Children: Magical Realism and Postmodern Fiction" In L. P. Zamora, & W. B. Faris (Eds.), *Magical Realism: Theory, History, Community*, (pp. 163-191). Durham, USA: Duke University Press.

12. Erickson, J. (1995). "Metoikoi and Magical realism in the Maghrebi-an Narratives of Tahar ben Jelloun and AbdelkebirKhatibi" In L. P. Zamora, & W. B. Faris(Eds.), *Magical Realism: Theory, History, Community* (pp. 427-450). Durham, USA: Duke University Press.